

Hej,

här kommer en liten sammanfattning av predikan från Gudstjänsten i Skeppsås 12 juni 2022

"De elva lärjungarna begav sig till det berg i Galileen dit Jesus hade befallt dem att gå. Och när de såg honom, tillbad de honom, men andra tvivlade. Då trädde Jesus fram och talade till dem och sade: "Jag har fått all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut." (Matt 28:16- 20)

Detta Bibelavsnitt brukar vi kalla missionsbefallningen. Det innebär att vi ska berätta om Jesus. Vi kan göra det på mängder av olika sätt. Vi kan predika, undervisa, hjälpa flyktingar, ge mat, ge sjukvård, bygga skolor, hjälpa missbrukare, driva barnhem och skolhem med mera, med mera.

Det intressanta är vers 17 där det står att de tillbad Jesus när de såg honom. Ibland kan vi tro att det är bara de väldigt andliga, de som har en stor stark tro som ska berätta om Jesus. Vi kanske tänker att det bara är de teologiskt utbildade, präster och pastorer som ska berätta om Jesus. Men det står även i vers 17 att en del tvivlade, alla var inte så säkra och starka i tron. Missionsbefallningen ges till oss alla! Jesus sa till alla de som var med, både de som tillbad och de som tvivlade att de skulle berätta om Jesus!

Jag är så imponerad av en kvinna som hette Eva Spångberg. Hon föddes 1923 och ville bli sjuksköterska för att på så sätt kunna hjälpa människor. Hon kom dock inte in på utbildningen eftersom hon hade fått polio som liten och inte kunde bruka sin ena arm så bra. Då bestämde hon sig för att skulptera i trä. Hon har gjort mängder av bilder och skulpturer som pryder många kyrkor idag. Senare köpte hon ett litet ställe som hette Björkelund i G:a Hjälmeryd inte så långt ifrån Växjö. Där byggde hon upp en liten Biblisk värld med både skulpturer och djur. Mängder av folk började komma dit och Eva berättade de Bibliska berättelserna. Det kom busslaster med syföreningar, konfirmander, skolklasser och pensionärer. I en omröstning i Kyrkans tidning år 2000 utsågs hon som den mest betydelsefulla kvinnan inom svenska kyrkan under hela 1900-talet!

Eva tog hand om sin gamla dementa mamma i Björkelund. Hon tog även hand om missbrukare från Växjö som fick bo på Björkelund och hjälpa till. Här visade Evas gamla dementa mamma en sådan stor kärlek mot missbrukare som inte hade mötts av detta tidigare i sina liv. Hon behandlade dem som sina egna barn. Kunde en gammal dement kvinna sprida Jesu kärlek till människor i behov så kan vi alla göra detta.

När jag tänker på en människas väg fram till tro, så tänker jag att det är som en kedja med en mängd länkar. Varje länk är någon eller något som fick betyda mycket på vägen. För min egen del tänker jag på min mormor som även var min gudmor, min farfar som var så oerhört snäll, min varmt troende lågstadiesfröken, en klasskamrat på gymnasiet, Cecilia som senare blev min hustru, ett kristet läger som jag var med på, en film om Jesus-folket från USA. Allt detta var viktiga länkar för min väg fram till tro, och varje länk var viktig och betydelsefull. På samma sätt kan var och en av oss få betyda väldigt mycket för andra människor.

Texten slutar med det fantastiska löftet om att Jesus kommer att vara med oss varje dag till tidens slut. Jag är säker på att lärjungarna njöt av varje dag som de var tillsammans med Jesus. Ibland var det allvar men det var också mycket skratt och glädje. Det var en fullkomlig katastrof för dem när Jesus dog på korset, men glädjen översteg alla gränser när Jesus uppstod på påskdagen och var tillsammans med dem igen. Nu skulle Jesus lämna dem för att fara tillbaka till himlen och samtidigt ger han löftet att han andligen ska vara med oss varje dag till tidens slut.

Ibland kan man fundera över var han finns, närvaron kan kännas långt borta. men likväl så finns han där! Ibland kan vi få detta bekräftat på ett märkligt sätt.

Nu i veckan har vi haft besök hemma hos oss av en Indisk församlingsledare som heter Swapan Biswas. Hustrun Cecilia och jag besökte hans församlingsarbete i nordöstra Indien för några år sedan. Vi besökte bland annat en kyrka i en mindre stad långt uppe i bergen. Vi skulle sova över på ett litet enkelt hotell. Det hängde ett antal tavlor i rummet som innehöll bilder av olika demoner. Vi vände tavlorna mot väggen och bad till Gud för natten och jag somnade som en stock. Cecilia kunde dock inte sova och kände sig så orolig och rädd. Då plingade det till i hennes telefon och det kom ett sms från äldste sonen som var hemma i Sverige men kände sig så orolig för oss just då. För Cecilia var detta ett starkt tecken på att Jesus är med oss, han överger oss inte även om det ibland kan kännas så.

Med varma sommarhälsningar:

Håkan A